

Poststationerne, idet Lønningerne maatte bestemmes rigeligere end den, disse Betjente nu erholde efter privat Engagement af Postmesterne, og paa den anden Side, at det vilde have sin Vanskelighed at drage Grændsen mellem de Stationer, hvor det skulde gjøres gjældende, og hvor ikke, ligesom der da ogsaa, om end i mindre Grad, vilde fremkomme den Ulighed, som er det, hvorover jeg fører Anke. Jeg troer derfor, at Sagen rettest ordnes paa den af mig antydede Maade, saaledes at Postskriverne og Postbudene i Kjøbenhavn ikke ansættes af det Offentlige, men det overlades til Postembedsmændene i Kjøbenhavn, ligesom andetsteds, privat at antage de Contoirbetjente og Bude, som Forretningerne gjøre nødvendige.

Udvalgets øvrige Medlemmer kunne imidlertid ikke tiltræde dette Forslag, men holde for, at det bør have sit Forblivende ved hvad Lovudkastet forsaavidt bestemmer, idet vi antage, at saavel det Offentlige som Publicum er bedst tjent med, at Sagen ordnes saaledes, som i Loven foreslaaet. Det er vel saa, at der derved opstaaer en Ulighed mellem Poststationerne i Kjøbenhavn og de øvrige Poststationer, men vi troe dog ikke, at denne Ulighed er større, end at den tilfulde retfærdiggøres ved Forholdenes Forffjellighed. Ved den Kjøbenhavnske Poststation ere Forretningerne saa mange, saa omfattende og betydelige, at ingen anden Poststation kan paa meget nær sættes i Lighed med den. Medens saaledes ved den Kjøbenhavnske Poststation Antallet af de ankommende og afgaaende private Breve i Maaret 1850 udgjorde omtrent 1 Million og Indtægten af Franco og Porto i det sidstforløbne Finantsaar beløb sig til omtrent 152,550 Rbd., har den Poststation, Odense, der kunde komme nærmest, i samme Tid kun havt et Antal af 218,000 Breve og en Indtægt af omtrent 26,200 Rbd. Og dog er det ikke disse Momenter, som ved Sagens Betømmelse alene komme i Betragtning; det maa ogsaa erindres, at Kjøbenhavn er Rigets Hovedstation, hvor en væsentlig Deel af Correspondencen, navnlig fra Udlandet, koncentrerer sig for derfra at forsendes videre, hvad der i høj Grad forøger Forretningerne. Men ligesom nu Forholdene ved den Kjøbenhavnske Poststation ere af den

Natur, at de kunne medføre Nødvendigheden af, at Poststationen organiseres anderledes end de øvrige, saaledes turde, selv uden Hensyn til Sagens finantzielle Side, det overhovedet være tvivlsomt, om der — hvad det dissentierende Medlem af Udvalget har erklæret, at han helst ønskede — hensigtsmæssigt lod sig træffe en lignende Indretning ved de provindsielle Poststationer; thi det er ikke uantageligt, at en saadan ikke der vilde være i Tjenestens Interesse, idet den Omstændighed, at der saaledes blev givet Postembedsmændene edhjælpere, paa hvis Valg han i Regelen ikke vilde have nogen Indflydelse, kunde fremkalde et Misforhold og en Mistemning mellem dem, som kunde skade Forretningsgangen og paa den ene Side give Post-Embedsmanden Leilighed til at paaslynde en foregiven Mangel paa Dygtighed hos de hos ham ansatte Betjente, som Grunden til mulige Forsømmelser og Uordenener, medens det paa den anden Side, hvor der virkelig var Grund til Klage over deres Betjente, vilde være forbunden med Vanskelighed for Postembedsmanden at faae dem afskedigede, Ulemper, som ikke kunne gjøre sig gjældende heri Staden, hvor de Paagjældende besørge deres Forretninger saa godt som under den overordnede Bestyrelses Dine.

Men, naar det nu er i Tjenestens Interesse, at der ansættes saadanne faste Bestillingsmænd ved Poststationen i Kjøbenhavn, skjønte vi ikke, at der er Anledning til at berøve den dette Gode, fordi det ikke er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indføre en lignende Indretning ved Poststationerne i Provindserne, og det saameget mindre, som en saadan Forandring ingenlunde kan antages at medføre nogen Besparelse for Statskassen, men snarere en forøget Udgift. Det er nemlig indlysende, at de omhandlede Bestillingsmænd ikke kunne undværes og saaledes maae erstattes af andre, om vedkommende Embedsmænd selv ere gagerede, og til hvis Lønning der maatte tillægges dem et vist Besløb, og da disse senest ansatte Betjente ikke vilde have de Fordele, som de først ansatte have (en mere sikret Stilling, Udfigt til Avancement og Pension), er det ikke usandsynligt, at Tabet af disse Fordele maatte opveies af